

[Sønderby]

Også problemet med indrejsetilladelser har forsvarsministeren bedt om bemyndigelse til at løse og endelig det, som hr. Trøjborg var inde på: at bevilge de nødvendige midler.

Vi synes, det vil være flot, hvis Folketinget allerede i dag kan give forsvarsministeren den bemyndigelse.

På baggrund af udviklingen i nat vil vi opfordre til en hurtig behandling af det fremsatte forslag, så Danmark allerede i dag kan sende et klart signal: at vi stadig er blandt de 28 lande, der i fællesskab med forskellige midler vil være med til at sikre freden i det urolige område. Krigens er brudt ud.

Forsvarsministeren sagde i går, at det var en truende konflikt, men den er altså mere end truende.

Vi vil håbe, at udvalgsarbejdet kan medvirke til, at vi allerede i dag kan få både anden og tredje behandling.

Jens Thoft (SF):

Det er med den dybeste beklagelse, jeg i nat erfarede, at USA havde startet krigen. SF mener, at sanktionerne burde have haft lov til at virke, og vi beklager, at man ikke gav freden en chance. Krigens løser ingen problemer; den skaber kun nye. Jeg vil udtrykke min dybeste medfølelse med krigens mange ofre, uanset hvem det måtte være.

Jeg må dernæst gå ud fra, at forsvarsministeren i overensstemmelse med den beslutning, vi traf i efteråret, har givet »Olfert Fischer« ordre til at trække sig ud af Golfområdet.

SF er tilhænger af, at Danmark yder en humanitær bistand til ofrene for en væbnet konflikt i Golfområdet, ingen tvivl om det. Men vi bestrider det kloge i den FN-resolution, som efter amerikansk fortolkning skulle give Bush næsten pligt til at anvende de militære midler, der nu anvendes, når deadline den 15. januar var overskredet.

Men SF er som regeringen positivt indstillet over for alle henvendelser fra FN-systemet, Røde Kors eller Røde Halvmåne om at yde en humanitær indsats, og som tingene ser ud, må vi vel også forvente en sådan anmodning. Den synes jeg vi skal besvare positivt, og vi er naturligvis også villige til at betale regningen.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det oprindelige forslag fra forsvarsministeren, som i dag har en anden baggrund end den, det hav-

de i går, var syltet ind i snak om FN og Røde Kors, og det var egentlig ikke det, der var tale om.

Der er tale om at udsende mandskab til et britisk militærhospital, og der er tale om at bemande et amerikansk militærhospital i Holstebro; det skal vi ikke glemme.

Under udvalgsarbejdet vil vi specielt søge oplyst præcist, hvilken status det krigshospital i Holstebro har. Så vidt jeg ved, er det amerikansk ejet, men dansk bemanded ifølge Host Nation Support-aftalerne, som vi i øvrigt i Forsvarsudvalget har efterlyst, men ikke kunnet få indsigt i. Vil USA f.eks. bemande krigshospitalet, uanset om Folketinget siger nej eller ja?

Endelig går jeg ud fra som en selvfølge, at de udsendte til det britiske felthospital og det mandskab, der skal bemande krigshospitalet i Holstebro, vil behandle alle krigens ofre, uanset hvilken nationalitet de har.

Jeg vil gerne understrege, at SF helt utvetydigt og klart tager afstand fra Iraks flagrante brud på almindelig international anstændighed: invasionen i Kuwait, overgrebene på befolkningen i Kuwait, overgrebene på den diplomatiske immunitet osv. Men alligevel mener jeg, at man i den danske presse og i offentligheden opbygger nogle klare fjendebilleder.

USA har i hele Golfkrisen fremstillet sig selv som den store fortaler for international lov og orden, men jeg synes, at den fremstilling ikke er i overensstemmelse med virkeligheden. FN-resolutionerne om Israel er USA ikke særlig stemt for at få overholdt. USA har brugt og misbrugt FN til at legitimere sin intervention i Mellemøsten, og det beklager jeg.

Fra første færd mener jeg at det internationale samfund har forsømt de muligheder, der har været for at løse konflikten uden brug af militære midler. Man gav ikke freden en chance, og jeg beklager, at FN-resolutionen er brugt sådan, at efter den 15. januar var det nærmest et krav at der skulle bruges militær magt.

Jeg håber, at resultatet af denne konflikt bliver, at man vil drage den lære, at evnen til at handle kollektivt og ikkemilitært altså slog fejl, og derfor må der hurtigst muligt opbygges et apparat, der kan sikre ikkemilitære konfliktløsninger. Den diplomatiske stil, vi har set i denne konflikt, som nu har udviklet sig til krig, har vi mildt sagt ikke meget tilovers for; der er ikke meget at råbe hurra for.